

Ο ωραίος Δάσκαλος
Στον Νίκο Τεμπονέρα

Ο ωραίος Δάσκαλος, όρθιος
στο μετερίζι της παιδείας
να κοιτά την επερχόμενη καταγίδα
με την έγνοια στα μάτια
και το δάκρυ έτοιμο να κυλήσει
στα ζυγωματικά του

Ο Νίκος Τεμπονέρας
ξεφυσούσε όπως ο ταύρος
Θυμωμένος κρατούσε στη γροθιά του
το δίκιο

Ίσως έπρεπε να 'ναι οδηγητής
με την κόκκινη σημαία του
και τη λάμψη του ονείρου στα μάτια
Μα ο εντεταλμένος μελανοχίτωνας
με τη σιδερόβεργα
θρυμμάτισε το κρανίο του

Όμως αυτός δεν πέθανε ποτέ
γιατί δεν ξεχώρισε τη δουλειά του
απ' το χρέος
Στάθηκε στο ύψος του Δασκάλου
κι έδειξε με το δάκτυλο θυσία
Έτσι έγινε μάρτυρας της παιδείας,
προστάτης των παιδιών ο Νίκος

Ίσως του πρέπει μια θέση αείσιτου
στο πρωταείο της μνήμης
Ας δοθεί, έστω, τ' όνομά του
σ' ένα κόκκινο αστέρι
έτσι που να μας θυμίζει
πως η πάλη είναι θυσία
και ενίοτε απαιτεί το αίμα μας

Εμείς οι εκπαιδευτικοί
το ξέρουμε καλά
Το σχολείο είναι αγάπη για τα παιδιά,
αγάπη για την ελευθερία και το δίκιο
Κι ο Νίκος Τεμπονέρας είναι
ο σημαιοφόρος των ιδανικών του
Αγάπησε πολύ τα παιδιά ο Νίκος
και τον αγώνα τους
για ένα καλύτερο σχολείο
Γι' αυτό η εκπαίδευση θρηνεί
πλάι στο δικό του φέρετρο
Κι όλοι εμείς οι δάσκαλοι
του χρωστάμε μνημοσύνη και αγώνα

Γιάννης Ποταμιάνος

